

י"ד במרחשוון תשפ"ה, 15.11.24

לא פעם זה קשה אבל לרוב מילה טובה מיד עושה לי טוב

רק מילה טובה
או שתיים
לא יותר
מזה

התמונה - מן המרשתת, המילים מתוך השיר "מילה טובה" מאת יעקב גלעד

שבת פרשת וירא

הדלקת נרות - 16:22, יציאת השבת - 17:19

גיליון 1636

שיעורי השבת
 לאחר תפילת ערבית
 נח חיות
 ✦
 לאחר מוסף
 זאב ספראי
 הנושא:
 נביאים
 כמחוללי ניסים

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות

שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

- - -

13:30 - מנחה גדולה

16:22 - מנחה קטנה

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 16:35

מזל טוב!
 ♡♡♡

אחנה אבא
 ואלו האספה
 אהורת הנינה.
 נכרה נוספת אראי וסמית
 בת אעדי וסנבר

אציפי ואלמה איבראן - דביר
 אהורת הנכד
 בן אענבר ויראן

אתכס אפוס ובואכס בפוס!

ברכות לאורי סולטניק לסיום קורס קצינים,
 ובהצלחה רבה בהשלמה חילית לתפקיד קמב"צית.

גאים, אהבים ומעריכים
 ועדת לעירים

תילי הסונה

בקרב תהיה חלוקת שתילי עונה, לפי הרשמה מראש.
 אי"ה במהלך השבוע יתפרסמו רשימת הצמחים וטופס
 ההרשמה.
 ישראל וצוות הנוי

לאן נעלמו הצדיקים של סדום?

פרשת וירא

"הרחק משכן רע", ההשפעה של חברה שלמה שנוהגת באופן בלתי מוסרי, עלולה לדרדר ולהשחית גם את האנשים החזקים ביותר. ועדיין, גם במשטרים טוטליטריים, בהם החברה כולה נאלצה לנהוג באופן מסוים, תמיד היה מי שימרוד, שיחשוב אחרת. גם בקהילות ההומוגניות ביותר, תמיד יש מי שיסבור אחרת ויפעל באופן שונה. ועל כן חוזרת השאלה למקומה, כיצד יתכן שבסדום העתיקה כלל לא היו צדיקים?

גם בקהילות ההומוגניות ביותר, תמיד יש מי שיסבור אחרת ויפעל באופן שונה

התשובה לשאלה זו, אולי, טמונה בפרשתנו, בה אנשי סדום אומרים משפט קצר שמסביר הכל, חמש מילים שמגלות לנו מה היה הגורם להומוגניות המחשבתית של הקהילה כולה - כשלוט מתחנך בפני אנשי העיר שלא יעשו מעשה נבלה, מתפלאים אנשי סדום ואומרים: "האחד בא לגור וישפוט שפוט?" המשפט הזה מסביר את כל הסיפור. כאשר אדם מבחוץ בא ומטיל ספק במוסריות החברה, הוא נתפס כ"זר" - מישהו שמאיים על הסדר הקיים. כיחידים, קשה לנו לקבל ביקורת, ובמיוחד כאשר הביקורת מגיעה ממקור חיצוני. ברוב המקרים, כשאנחנו נתקלים בביקורת, אנו מגיבים בהתגוננות, מתבצרים בעמדתנו ומפטירים: "מי הוא שיגיד לנו מה לעשות?". הדבר נכון פי כמה וכמה כשמדובר בקהילה, שנוטה להתבצר בעמדות המוכרות והנוחות לה, תוך האשמת "הזר" בפרשנות שגויה של התרבות הפנימית. לא סתם אדם שמגיע מבחוץ נקרא "מבקר". הוא נושא איתו ממד של ביקורת. אנשי סדום לא היו מוכנים לקבל דבר כזה, לא הסכימו שמישהו מבחוץ, שרק בא לגור כאן לפני תקופה קצרה, ימתח ביקורת על ההתנהלות ארוכת השנים לה היו רגילים. אשרי החברה שיכולה לומר על עצמה "לא כסדום היינו ולא לעמורה דמינו".

אחת השאלות המרכזיות בפילוסופיה של המוסר היא: האם האדם טוב מיסודו, והחברה היא זו שמשחיתה אותו, או שמא האדם רע מטבעו, והסביבה היא זו ששומרת עליו וגורמת לו להתנהג בהגינות? התשובה לשאלה זו, כמובן, תלויה במי שואלים.

אפלטון, למשל, מציג בספרו המדינה משל ידוע בשם "טבעת גיגס". גיגס, רועה צאן בממלכה עתיקה, מגלה במקרה טבעת קסמים שיכולה להפוך אותו לבלתי נראה.

כשגיגס לובש את הטבעת ומגלה את כוחותיה, הוא מנצל את מעמדו החדש כדי לבצע פשעים ולהשיג מטרות אישיות, מבלי להיתקל בעונש או באכיפה. המשל מלמד אותנו על חשיבותה של החברה כמסדירה ומחוללת סדר בחייו של האדם. לפי אפלטון, אם האדם חי ללא סביבה שתשפוט אותו על מעשיו, הוא ייכנע לטבעו האמיתי ויתנהג באופן בלתי מוסרי.

גישה נוגדת היא גישתו של ז'אן-ז'אק רוסו, הפילוסוף והסופר הצרפתי, שטוען כי האדם בטבעו הוא "פרא אציל" - יצור מוסרי, טוב ואמפתי, שככל שהציוויליזציה התפתחה, היא גרמה לו להיות אנוכי ולפנות לעשייה מוסרית פחותה. לפי רוסו, אם האדם היה משוחרר מהשפעתה של החברה, המוסריות הייתה נובעת ממנו באופן טבעי, ללא צורך באכיפת חוקים או במוסדות.

למרות ההבדלים בין שתי הגישות הללו, ניתן לראות את הקונצנזוס בנקודה אחת - השפעתה האדירה של החברה על אופיו, התנהגותו ומעשיו של האינדיבידואל.

אין זה פלא, אם כן, שבסדום לא נמצאו צדיקים לרפואה. בחברה שמקדשת את חוסר המוסריות, ששחיתות ותאוה הם חלק אינטגרלי מהתרבות שלה, לא יצמחו צדיקים. לא סתם הזהיר ניתאי הארבל, לא

אבא כאן

עם אלעד כהן לאחר כ-300 ימי מילואים / דינה ספראי

לבנון, כשתחתיך מספר גדודים, הוא די סבוך ומורכב. אנחנו שני קצינים בתפקיד. בסבב האחרון כל אחד מאיתנו הגיע הביתה פעם אחת ל-24-36 שעות. פרט לחג ראשון של סוכות לא הצלחתי להגיע הביתה לאף חג או שבת".

והחזרה הביתה? אלעד, לאחר התלבטות כמה לשתף, מצביע על מספר קשיים. האחד, הוא שהשירות הממושך גבה ממנו מחיר תעסוקתי. באוגוסט 2023 החל עבודה חדשה, תפקיד שאיבד בשל יציאתו למילואים חודשיים אח"כ. "הם היו חייבים להעסיק משהו אחר, הרי אי אפשר להשאיר ארגון בן כ-800 עובדים בלי משכורות", הוא מסביר. החוק אמנם מעניק הגנה מפטורים למשך חודשיים אחרי שחוזרים לעבודה, אך אלעד מכנה זאת "מס שפתיים".

"גם למצוא עבודה חדשה כשאני נקרא לתקופות ארוכות של מילואים - זה עניין מורכב מבחינת המעסיקים, לצערי", "וכל מי שעוסקים בצורכי ציבור באמונה...."

קושי שני, הוא בחזרה הביתה כנקודה הדורשת הסתגלות מחודשת: "אחרי היעדרות כל כך ארוכה, בהתחלה מרגישים כמו אורח בבית. הילדים גדלים, השיגרה ממשיכה ואתה לא חלק מזה".

"עצם הנטל של 300 ימי מילואים בשנה אחת, הוא לא סביר". "אנחנו זקוקים לאחינו החרדים" הוא אומר.

לשאלתנו האם השירות הכל כך ממושך שלו, נובע גם מבעיה של הצבא בוויסות המילואים, הוא משיב שאכן, יש קושי בוויסות, אחרי שצה"ל חתר במשך שנים ל"צבא קטן וחכם". הנטל נופל על מעט אנשים ולכן הם נקראים לשירות מילואים בתדירות גבוהה. בתפקיד הספציפי שלו רק הוא ושותפו לתפקיד הכירו את העבודה, שדורשת הרבה מאוד ניסיון והכרות, ולכן גם היה כל כך קשה להחליף אותם.

"ועל אף כל הקשיים", אומר אלעד לסיום "אני מודה על הזכות שניתנה לי".

תודה לאלעד על הכל, בתקווה לתקופה שקטה, יציבה ורגועה למשפחה ולכולנו.

"אבא כאן", אני שומעת את אלעד כהן אומר בביטחון שקט לבתו הקטנה, דרור, שנשארה חולה בבית ומרגישה לא טוב. המלים הפשוטות האלה מקבלות משמעות עמוקה אחרי 300 ימי מילואים אינטנסיביים שהסתיימו זה עתה. "סוף סוף אני יכול לאפשר ליפעת לצאת לעבודה ולא להיות במרדף כדי להגיע עד 16:00 לקחת את הילדים, כי הכול נשען עליה. לא הייתי יכול למלא את התפקיד שלי במילואים בלעדי הביטחון שיפעת עומדת מאחוריי בתפקיד הזה, ושהיא מחזיקה את הבית בצורה איתנה", הוא מדגיש. "כשאתה נמצא במילואים ואתה רגוע, זה מורגש. זה מקל על התפקוד".

אלעד, קצין הלוגיסטיקה החטיבתי של חטיבת כרמלי, סיים לאחרונה ארבעה סבבי מילואים ארוכים שהחלו ב-7.10. "התפקיד הוא בעצם ניהול החמ"ל הלוגיסטי החטיבתי (מלכ"א) שעובד ומאויש 24/7 בעשרות אנשים, אבל לעתים די קרובות מגיעים לשטח להערכות מצב עם המח"ט ועניינים נוספים.

האחריות שלנו היא לדאוג לרציפות והמשכיות של הלחימה, כלומר שירות לוגיסטיות של אספקת מזון, מים, תחמושת, דלק, הובלות, לצד טיפול בכלים תקולים, והיבטים לוגיסטיים נוספים של פינוי פצועים מהשטח, טיפול בפצועים וחללים, תשתיות בינוי וכו'.

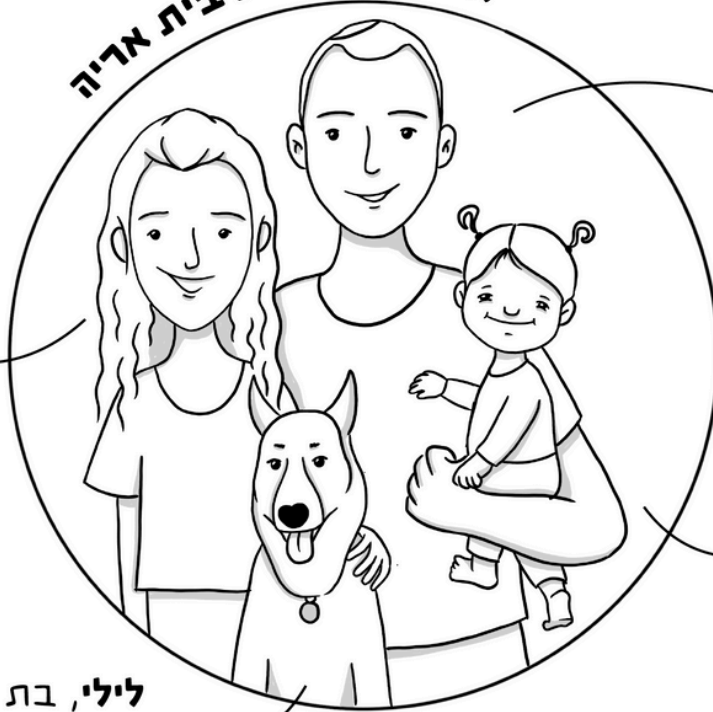
"הסבב האחרון של החטיבה היה בדרום לבנון. בסבבים הראשונים החטיבה הייתה בצפון ולאחר מכן הגיעה לעזה אחרי התמרון האינטנסיבי, כשמסדרון נצרים היה פתוח, והמשכנו לבסס אותו מבצעית ולוגיסטית וגם להרחיב אותו קצת. בנוסף ביצענו מבצעים קטנים של כמה ימים בשכונות בעזה.

הסבב האחרון של המילואים, בלבנון, היה משהו אחר. היינו בין החטיבות הראשונות שיצאו לכמה משימות התקפיות, אחת אחרי השנייה, כל פעם 5-6 ימים שבהם כובשים כפרים ומפוצצים בתים, או סורקים סבך שיחים ומוציאים ארצה הרבה מאוד אמצעי לחימה של חיזבאללה ומשמידים תשתיות. הלוגיסטיקה בתמרון קרקעי כזה, בתוואי השטח של

של מי את/ה?! מדור הקליטה

איור: מנור אורן

אנחנו משפחת בית אריה

דבורה, 31
עובדת בגן הקיבוץ,
ובחול מטפלת
רגלית בנוכחות בעלי
חיים, עם הכלבה אולי

יעקב, 30
עובד בסטודיו אציזוב
בכנת - מתמחים
בעבודות נגרות
ומסגרות (כרגע ג'30 8)

תומר, בת 7 חודשים
בבית זניקית

לילי, בת 4 וחצי

דבורה - נולדתי ביוהנסבורג, דרום אפריקה. כשהייתי בת 6
צוינו אורז. גדלתי בבית למש ובירושלים.

קר שם בחוץ:

אפני להזענו לקיבוץ גרנו במושב כפר יצחק בלב השרון.
שנינו עבדנו באזור עמק חפר. דבורה בבית ספר ובמלבויה
במעבדות, ויעקב בחברת תיירות וטוילים.

בזמן הפנוי:

יעקב טוב בעבודות צל, יש לו ניסיון בניית פריזולות ודקים,
בשעות הפנוי הוא בונה ומשפץ דברים לבית, למשפחה ולחברים.
דבורה אוהבת לרקוד, לרקוד ולעבוד בגינה על אוסף העציצים שלה.

אנחנו על המפה! היבנאית:

יעקב - אנו הבן של יואב ואפרת בית אריה,
נכד של מיכה ואסתר בית אריה ושל
חנה ויורה כוכבאן ז"ל. ען של דוד ורות
בית אריה, מתקיימת הקיבוץ.

המקום שלנו בקיבוץ:

השדות, בטוילים עם אולי

בבית שלנו תמיד תמצאו:

צאת בוקר-צייפס.

נעים להכיר!

לכבוד יהושע

אחת התמונות שנתלו על הקיר של חדר הישיבות בעת האירוע.

במלאת שנה לפטירתו של יהושע ולשם כיבוד תרומתו רבת השנים למכון הן במחקר והן כ"אבא" של אנשי המכון, הוחלט להקדיש את החדר לזכרו. לאירוע הפתיחה הוזמנו משפחתו ועמיתים, הועלתה מצגת על יהושע, וניתנה הרצאה מדעית על אחד ממחקריו.

בני משפחת אניקסטר הוזמנו השבוע לאירוע לכבוד יהושע, במכון לחקר הדגנים, מקום שהיה במשך שנים ביתו השני. ד"ר סמדר עזרתי, חוקרת "מהדור הישן" במכון, שהכירה את יהושע בימיו הטובים, סיפרה כי האירוע התקיים בסיום שיפוץ ספריית המכון והפיכתה לחדר ישיבות.

הפעמון לא הפסיק לצלצל

מתוך קבוצת הוואטסאפ "חכמות יבנה":

לקהילתנו היקרה! בזכותה של שרה בלנקשטיין זכינו להיות שותפים בארגון "מבצע עוגה לשבת" לחברי כפר עזה. עד יום חמישי בצהריים הגיעו אלינו מספר מצומצם של עוגות והרהרנו לעצמנו "זה יהיה לא נעים..." אלא שאז משעות אחה"צ ועד למחרת בבוקר גם בזמן שהעמסנו את העוגות ברכבה של שרה הפעמון בדלת ביתנו לא הפסיק לצלצל, עוד עוגה ועוד עוגה ועוד.... נראה שהגיעו כמה וכמה עשרות עוגות!!

כמי שעוסקים בהתנדביות כאלו ואחרות מאז תחילת המלחמה אין לנו מילים לתאר את ההתרגשות והרגשת העוצמה אותה חווינו. גאווה גדולה להיות בקהילה שכזו. מי יתן ונהיה תמיד בצד הנותן בנדיבות ורוחב לב. אריה וציפי ברנע

(תרגום: השיבו/תירמו את הבקבוק)

Give Back the Bakbuk

יישובי החבל מגיע לסכום של 4000-5000 ₪ לחודש.

מה זה אומר לנו, משליכי האשפה?

שנזכיר לעצמנו ולילדינו את הייעוד של ה"כלוב" הזה. ונזכור שאחרי כל פעולה של צליפה לפח, יש גם מישהו שאוסף, שממייץ, שמוביל, שפודה את הכסף, ושמאפשר למישהו אחר חיים טובים יותר. ולנו לא נותר אלא לבדוק האם התווית "פיקדון" רשומה. מאמץ קטן - תמורה ערכית וכספית משמעותית!

זוכרים שבעידן שלפני הפח הכתום, ה"כלוב" המרושת שנמצא בעמדות האשפה - שימש לכל מוצרי הפלסטיק?

אז מזה שנתיים ויותר - הכלוב שינה את ייעודו לטובת עמותת חסדי עירית. אלי מוזס, פעיל העמותה, אוסף את הבקבוקים לחסדי עירית והם פודים את כספי הפיקדון לצורך קניית המזון למשפחות נצרכות. אלי מציין שהפדיון מהבקבוקים של כל

עם עוד כמה חברים שהכרנו, אל המלון, שם קיבלו את פנינו עוד חברים של הקהילה היהודית, דאגו לנו, הביאו לנו עוגיות ואפילו ילד הולנדי הביא לי מכתב שהוא כתב בשבילנו.

ביום שלאחר מכן (בשבת בבוקר) לקחו אותנו לשדה התעופה באוטובוס בליווי שירה משטרית. כשהגענו לשם שהינו באזור סטרילי, רק שלנו, כדי שלא נתערבב עם מוסלמים.

נחתנו ב-5 בערב ממש בצאת שבת. אומרים שהיו פרובוקציות של ישראלים. יודע במה מדובר?

בלילה הקודם ישראלים תלשו דגל פלשתינאי, אבל לומר שבגלל זה הכל קרה? ממש לא. היו שם בין 800 ל-1000 איש, מאורגנים. לא יכול להיות שזה היה משהו ספונטני. הם ידעו שמגיעה קבוצה מאוד גדולה לאמסטרדם, וברור שהם תכננו את זה מראש.

לסיום אני רוצה להגיד תודה לכל מי שדאג ועזר, וחשוב לי שתדעו שאמנם החוויה הייתה משפילה וקשה, אבל בארץ ניפחו את הסיטואציה לממדים ענקיים.

נכון, המקרה מחזיר אותנו לתקופות קשות של יהודים באירופה שנרדפים בשל דתם ומוצאם, עם זאת חשוב לי להגיד שאנחנו לא מסכנים. היינו חזקים ונשארנו חזקים. עם ישראל חי וקיים

”Free Palestine”. התעלמנו והמשכנו ללכת. הוא חזר על זה שוב, ופשוט התעלמנו והמשכנו לרכבת.

המשכנו, ונכנסנו לרכבת האחרונה. כבר ברכבת עברה שמועה שיש 50 מוסלמים מחוץ לרכבת, שרוצים לפגוע בנו. אנחנו הצטרפנו ל-200 איש מארגון אוהדי מכבי, ובשנייה שיצאנו מהרכבת הגיעו אופנועים שרצו לדרוס אותנו, וזרקו עלינו רימון הלם.

ראינו שהתחיל בלאגן, וכדי להימנע מצרות נכנסנו ללובי של המלון הסמוך. הזמנו ”אובר” למלון שלנו וחיכינו לו בלובי שיגיע. נהג ה”אובר” היה מוסלמי אבל הוא היה נחמד, ולא עשה כלום.

רק כאשר הגענו למלון הדירות שלנו ראינו את הדיווחים על הפוגרומים. נשארנו במלון והלכנו לישון.

כשקמנו בבוקר התלבטנו מה לעשות, האם להמשיך או לחזור בטיסת חילוץ? החלטנו שמסוכן שם ושנחזור בטיסת חילוץ.

נסעתי עם אחד החברים לשדה תעופה באמסטרדם כדי לנסות לסגור טיסת חילוץ של אל-על.

כשהגענו לשדה תעופה פגשנו אנשים מהקהילה היהודית של אמסטרדם שהיו מאוד נחמדים ואדיבים, והם הציעו לנו מלון בחינם והסעות הלך וחזור אל שדה התעופה. נסענו איתם שנינו

בין אוהדי מכבי שהיו באמסטרדם במשחק שהסתיים בפוגרום נגד האוהדים, היו גם בר וזוהר אניקסטר ותומר בביאן (הבעל של ענת גוטליב).

בר מספר: נסענו כקבוצה, זוהר, תומר ואני עם עוד 3 חברים. הגענו ביום שלישי לאמסטרדם. ביומיים הראשונים ראינו הרבה מוסלמים ברחוב, דיברנו עברית אך לא נתקלנו בשום דבר חריג.

בלילה, 3 חברים שהיו אתנו הלכו לקזינו ושם היה קצת בלאגן. היו שם 50 נהגי מוניות, רובם מהגרים מרוקאים, שחיכו מחוץ לקזינו.

באותו לילה היה גם מקרה שדרסו ישראלי ומקרה נוסף של ישראלי שרדפו אחריו, והוא קפץ לנהר כדי להציל את עצמו.

ביום חמישי, יום המשחק, התעוררנו והגענו לכיכר דאם, מקום הכינוס של האוהדים. היו הרבה מאוד שוטרים שבאו לשמור עלינו, לא בגלל שהיו פרובוקציות. גם למשחק הלכנו עם ליווי משטרה צמוד, והכל עבר חלק. (חוץ מההפסד, 5:0 😊)

כשיצאנו מהמשחק כולנו פנינו ימינה, לכיוון הרכבת, וזהר פנה שמאלה במטרה לקנות צעיף של המשחק. הוא התקשר ואמר שמפחיד שם, וביקש שאבוא. שלחתי לו מיקום והוא הגיע לרכבת כעבור רבע שעה. בגלל העיכוב צעדנו שנינו לבד, ונצמד אלינו מאחור מוסלמי שאמר לנו להגיד

הנהלת הקהילה משנה את פניה ומספר נבחרי ציבור סיימו את תפקידם. בימים אלו סיימנו את "מסע הבחירות" לאיוש התפקידים הנדרשים בהנהלת הקהילה. חמוטל דיווחה לנו על ההתחדשות בהרכב הנהלת הקהילה ואת ה"אני מאמין" של הנבחרים החדשים. האם משפט זה איננו צורם לכם, ציבור הבוחרים?

לא סוד שאנחנו על פרשת דרכים ואנחנו זקוקים ל**הנהגת** קהילה ולא בהכרח ל**הנהלת** קהילה.

על שלטי החוצות ותשדירי השרות ניתן לוותר, אבל ... האם שמענו בפורום כלשהו את עמדתם ודעתם של נבחרי הציבור המוצעים? האם הנבחרים לא היו צריכים להציג את עמדתם / דעתם "האני מאמין" שלהם, מלכתחילה בפני הבוחר, ולא בדיעבד בפני פורום מצומצם של הנהלת קהילה?

האם הבחירה שלנו היא בעד **דעות** הנבחר או בעד **שם** הנבחר? לענ"ד כל עוד נמשיך בשיטה זאת של בחירה שמית ולא בחירה רעיונית, נמשיך להגיע לדרך ללא מוצא.

ומה היא דעתכם?

בב"ח,

גבי

“הודו לה' כי טוב”

“זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו”

לאחר חגיגת ושמחת החתונה המרגשת של יונתן ונעה היקרים,

אנו מכל הלב לכם מודים.

על ארגון והפקת החתונה למופת.

תודה לכל התורנים והתורניות

לכל העוזרים והעוזרות

לכל החברים והחברות

תודה גדולה למשפחת אטיאס היקרה,

כולל השכנים היקרים מ"הקומה", על כל ההשקעה.

תודה לרב אילעאי שערך את החופה המרגשת באופן מופלא.

אשרינו שזכינו להתארח ולשמוח בקבוצת יבנה. בזכותכם הייתה

לנו חוויה נפלאה ומרוממת נפש בימים של מלחמה.

בתפילה שישובו בנים ובנות לגבולם,

החטופים והחטופות יחזרו במהרה לביתם

וחיילנו יצליחו במשימתם

ויבוא שלום על ישראל

בע"ה ירבו השמחות והבשורות הטובות.

בתודה ובהערכה רבה,

שבת שלום!

משפחת וייס - שלוחות

שישי תבואתי

מוזמנים להרצאה:

“נורמליזציה זוחלת: הסודות מאחורי הקלעים של סעודיה וישראל”

בהיבט אקטואלי

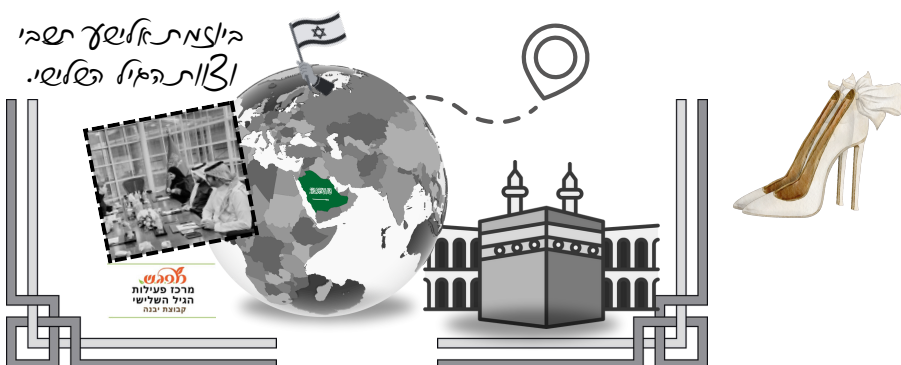
עם ד"ר נירית אופיר

ביום שישי, כ"א בחשוון (22.11) במתחם חד"א

קפה ומאפה 8:45

הרצאה מפי ד"ר נירית אופיר 10:30-9:00

ד"ר נירית אופיר, (באונ' רייכמן), עוסקת בפעילות מתחת לרדאר בין ישראל למדינות שאין לנו יחסים דיפלומטיים מולן. כמו כן, פועלת לסיוע הומניטארי באזורים מוכי אסון.

חפגש חברים בתנועה תשכ"ה

רבין - ירושלים

חמישי-שישי-שבת
כ"ה תצווה
ו-ח באדר
8-6 כרץ

עם
הר' אורי לפשיץ
הר' צבי ורר אושרה קורן
שרון בראל מנהלת קהילת סעד
זמ חיש'י בקרב
שיחה עם עכרה לקס

כרי דשא

שישי שבת
כ"ו וארא
כד-כה בטבת
24-25 ינואר

עם
דני שטיינר
הר' אברהם סתיו
בני ואסתר פישר

טילים על פי דג'וג קושי
בצנן האלה
פאוקן צ'ולמ, בוג זובקין

לזוג: 2500 ש"ח
ליחיד: 2150 ש"ח

טילים על פי דג'וג קושי
יחולצו ולינונג בנאק הילדן
סוסיג'ו הצ'גוקה- סול זוכ'אולווי
בהיפוס המוג' הצ'וסה על הכינור

לזוג: 1500 ש"ח
ליחיד: 1200 ש"ח

קישורים להרשמה מצורפים

בואו בשמחה
מזכירות הקיבוץ הדתי

חנוכת המועדון לחבר

“כל חנוכת בית מסמלת התחלה חדשה, מלאה תקוות וחלומות שמתחדשים בכל יום”.

יום שני ב-20:00 כ"ז בחשוון (28.11)

בתכנית:

דברי פתיחה וברכות

מופע להקת

CATCHY CELTS

להקתה של מוריה כרמי

מוזיקה אירית - ישראלית

בהשתתפות: יקיר ששון ורותם בית אריה

בואו בשמחה.

הצוות המארגן מוריה כרמי.
רותם בית אריה. מיכל סופר

משולחנה של הקהילה

חמוטל דברת איתן

נציגי הציבור. זה לא מובן מאליה ואני רואה זאת בהערכה רבה.

ביום ראשון בע"ה תתכנס הנהלת הקהילה בהרכבה החדש ונתחיל לעבוד ביחד. על הפרק בניית דרכי העבודה של הנהלת הקהילה, תוכנית עבודה לשנת 2025 וכן בניית תקציב. בתפילה שהנהלת הקהילה תדע להוביל את הקהילה בבטחה ובשום שכל לקראת היעדים שנקבע לעצמנו.

תזכורת - ביום ראשון יתכנסו וועדות מתאר וחברים לדיון בנושא גידור גינות פרטיות. הדיון הינו דיון פתוח וחברים מוזמנים להגיע ולהביע את דעתם בנושא. בתקווה לקבל החלטות יחסית מהר, לטובת החברים הגרים בבתים החדשים. הערב יתקיים בשעה 20:30 בבית המדרש.

ברכות ליניב וולף עם היבחרו לתפקיד מרכז מש"א החדש שלנו. לאחר החפיפה עם דוסי, יניב ייכנס לתפקידו.

ברכות לרוחל'ה לנג ואבשלום כהן שנבחרו להיות נציגי הציבור בהנהלת הקהילה. תודה לאביבה סימון ולרבקה ריין שכיהנו כנציגות ציבור במשך חמש שנים וליוו את הנהלת הקהילה בשגרה, בקורונה, במלחמה ותוך חילופי אנשים בהנהלה. התרומה שלכן להנהלת הקהילה הייתה משמעותית מאד, והניסיון שצברתן בתפקיד עזר לבעלי התפקידים החדשים. אני בטוחה שעוד נראה אתכן פעילות בתפקידים אחרים בקיבוץ. בכך סיימנו את סבב ההחלפות בהנהלת הקהילה לתקופה זו. ברצוני להודות גם לנטע עמיר וחן זלקינד שהסכימו להעמיד את עצמם לתפקיד

"את הגשם תן רק בעתו....ותן שיחזור שוב לביתו, יותר מזה אנחנו לא צריכים..."

החורף בפתחנו ועימו מגיעים הווירוסים העונתיים. אנחנו מזמינים אתכם למרפאה על מנת לקבל חיסון נגד מחלת השפעת. כמו כן אנחנו ממליצים להגיע לקבל חיסון נגד דלקת ריאות. החל מגיל 65.

בנוסף אנחנו מציעים לגילאי 60+ להגיע ולהתחסן **לשלבקת חוגרת**. את החיסונים יש להזמין דרך המרפאה, ולהגיע בשעות הקבלה הרגילות לקבלם.

חודש נובמבר - חודש המודעות לגילוי מוקדם של סרטן השד.

במהלך השבוע הקרוב יהיו בלובי המרפאה פליירים ורודים והסבר על חשיבות הגילוי המוקדם. אנו מזמינים אתכן נשים יקרות להגיע לטעימה ורודה ולהיחשף לחשיבות הבדיקות שצריך לבצע.

זכרי, אהבי את עצמך! לכי להיבדק - גילוי מוקדם מציל חיים.

בקשה נוספת ואחרונה להפעם -

זכרו לשים את הבקשות להחזרים בתא הדאר של בריאות ולא בתא הפרטי של רחלי ויצמן. בברכת בריאות טובה, ימים טובים ומלאים בבשורות טובות.

צוות המרפאה

ורחלי ויצמן - מרכזת הבריאות.

מרפאה:

טל. 08-8548300, אחיות 8264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221, דואל: mrkyavne@clalit.org.il

אחיות: בוקר - ימים א'-ה' 9:00-12:30, צהרים-ערב: ימים א'-ד' 14:00-15:00, יום ה' 14:00-19:00
בדיקות דם ומקרים דחופים - כל יום בין 7:00-8:30.

שעות קבלה ד"ר מולא: יום א' 07:30-11:00, יום ב' 09:00-11:00, יום ג' 11:00-12:15, יום ה' 16:00-18:00

לִיהוּ יִמִּי אֹבִיב וּבִלְרוֹת אֹבִיב, לְלוֹת הַמַּרְפֵּא

התנועה ואנחנו

שרה עברון

(מקוצר)

יש תקווה

בשבת שעברה פורסמה חוברת מיוחדת בעיתון בשבע - שיח נשים, לקראת י"א בחשון - יום פטירתה של רחל אמנו, בתפילה להשבת החטופים והחטופות במהרה. בחוברת, ביוזמת נשים מקיבוץ נחל עוז(!), כתבו נשים רבות ובהם מיכל הרצוג - רעיית הנשיא, הרבנית ימימה מזרחי, הרבנית רחל בזק, אורית מרק-אטינגר, אמילי עמרוסי ועוד נשים טובות וחשובות. שרה עברון קראה בחוברת לשמור בתודעה הציבורית ולא רק בלב ובמרחב הביתי, את נושא החטופים. לא לוותר. לדבר, להנכיח. לעודד ולגבות את מעגל הפעילים והפעילות ברחבי תנועת הקיבוץ הדתי לתמיכה במשפחות החטופים והחטופות (וזה הזדמנות לומר תודה לכם פעילים יקרים, על הזמן והאנרגיה שאתם משקיעים. מרגש ומוערך מאוד). להשתתף במפגשי היכרות ותמיכה, ולצאת ממקומות הנוחות הסגורים. כל אחת ואחד ימצא את דרכו ואת שפתו אבל "אם נחריש לעת הזאת", מוסיפה שרה, "אינני בטוחה שרווח והצלה יעמדו לחטופים ומשפחותיהם ממקום אחר, זו אחריותנו וחובתנו".

שבתות של יחד

גם השנה, למרות הכל, נצא לשני סופי-שבוע - שבתות עין ונופש של התנועה. ההרשמה נפתחה ביום שני האחרון והרשימה כבר מלאה ברוך השם. אם עוד לא נרשמתם - אפשר עדיין להירשם ולהיכנס לרשימת ההמתנה. מנסיון - לרוב מתפנים חדרים עקב ביטולים או רישומים כפולים. הקישורים להרשמה נמצאים באתר הקיבוץ הדתי והופצו בכל המזכירות. לא קיבלתם? פנו בהודעת וואצפ ל 052-3749310 והקישור יישלח אליכם! על הפרק עוד שבת לדור ביניים וצעירים - 21-22.2 שבת פרשת משפטים. שריינו ועקבו אחר הפרסומים באתר התנועה ובערוצי התקשורת הפנימיים ביישוב.

על אור, על תקווה ועל זמן של יחד

תמונות בתי הכנסת המוארים שהועברו בליל יום ראשון בקבוצות הוואטסאפ השונות עוררו התרגשות אצל כולנו, השנה אנחנו בוחרים לספר לכם על המיזם - אור דולק - בעיקר דרך עיניה של דליה יוחנן, המנוע שמאחורי המיזם. והנה חלקים ממה שכתבה דליה בדף הפייסבוק של המיזם: "אני מורה 35 שנים. אני מנהלת את מיזם "אור דולק" 15 שנים. מידי שנה, במהלך הלילה בו מאירים את בתי הכנסת, אני אוספת את הצילומים המרגשים שמגיעים מכל רחבי הארץ והעולם, שומרת, מתעדת ומפיצה אותם. ברוך ה' המיזם מתרחב מידי שנה והאור גדל. חלק מהצילומים מרגשים אותי במיוחד, כמו צילום בית הכנסת בעיר פולדה בגרמניה, בה נולד וגדל אבא שלי וממנה נמלט אחרי ליל הבדולח... לפני שנתיים התרגשתי מאד מהצילומים של בתי כנסת מוארים שהגיעו אלינו מרחבי אוקראינה... לפני שנה (וגם השנה!) צילום בית הכנסת המואר בקיבוץ בארי עורר התרגשות רבה בארץ ובעולם. --- במהלך הלילה בו הוארו בתי הכנסת ברחבי העולם, חשבתי לעצמי: מעניין מה יהיה הצילום שיגיע וירגש אותי במיוחד? לא ציפיתי, לא דמיינתי ולא התכוננתי לרגע בו יגיע צילום מקיבוץ מירב שעל הרי הגלבוע. בית הכנסת הספרדי "משכן שילה", על שם סמל ראשון שילה אמיר, בן הקיבוץ, בנם של אורלי ודוד, שנפל ב"ז בתמוז תשפ"ג (6.7.23) בפעילות מבצעית ליד היישוב קדומים. שילה האהוב היה תלמיד שלי במגמת אמנות בבית ספר שקד-דרכא בשדה אליהו. כשיצאתי לדרך עם מיזם "אור דולק", לא העליתי בדעתי שיגיע הרגע, בו בית כנסת שנקרא על שם תלמיד שלי, ישתתף במיזם ויאיר את הלב. בשעת לילה, הצילום הגיע אלי, העיניים מלאו דמעות והלב התכווץ".

יומן השבוע

- משק ילדים פתוח - ביום ראשון ב-16.00
- דיון פתוח עם ועדת מתאר וועדת חברים - ביום ראשון, ב-20:30 בבית המדרש.
- חנוכת המועדון לחבר - ביום שני בשעה 20:00.
- שישי תרבותי עם ד"ר נירה אופיר - קפה ומאפה ב-8:45, הרצאה ב-9:00.

יד ביד / בצלאל אלוני

אם המים גועשים
 וחייה כה קשים
 אל תפל ברוחה
 בוא גלה את עצמה
 רק בה עצמה רבה

כמעין המתגבר
 יד ביד הן שיר חוזר
 שתי עיניה ועיני
 הן הכוח עד בלי די
 הן האור באפלה

יד ביד אם רק תתן לי יד
 יד ביד נצמד את כל הדרך
 יד ביד אם רק תתן לי יד
 יד אם רק תתן
 יד ביד לארץ כל הדרך
 יד ביד

על השירים: יצחק ברוכי

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00.
 במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.

